

[Arbejdsministeren]

Fiskeindustrien er ikke omfattet af disse undtagelsesbestemmelser, og det er min opfattelse, at problemerne med de mange hjemsendelser er en følge af en særlig beskæftigelsesstruktur, som jeg ikke finder bør løses af dagpengesystemet.

Bonnerupudvalget, der i april 1986 afgav betænkning om supplerende dagpenge, beskæftigede sig indgående med hjemsendelsesproblematikken, ikke mindst i fiskeindustrien, specielt med henblik på at finde en løsning, der kunne indvirke positivt på beskæftigelsesstrukturen uden at gribe ind i forhandlingsretten på arbejdsmarkedet, jf. min besvarelse af spørgsmål nr. S 1233.

Spm. nr. S 1233

Til *arbejdsministeren* (26/5 87) af:

Arne Jensen (S):

»Vil ministeren overveje at indføre karensgange for fiskeindustriens arbejdsgivere?«

Begrundelse

Forslag om ændringer af dimittendsatsen for fiskeindustrien har været fremsat flere gange af Socialdemokratiet.

Som en midlertidig ordning kunne overvejes at indføre en arbejdsgiverforpligtelse på 8 eller 16 timer ved hjemsendelse. En sådan ordning vil tvinge arbejdsgiverne til at planlægge på lang sigt, f.eks. etablere kølehuskapacitet, således at der kan skabes en kontinuerlig beskæftigelse.

Ansatte i fiskeindustrien må have samme krav på 39 timers beskæftigelse som øvrige grupper i samfundet. Så længe regeringen tillader hjemsendelse på lavere dagpengesats på grund af forhold, som de ansatte er uden indflydelse på, kan der ikke i fremtiden forventes en produktivitet i fiskeindustrien, som svarer til samfundets ønske om større indtægter fra vore eksportmarkeder.

Fiskeindustrien er et af vore vigtigste eksporterhverv. Det er svært at forstå, at de ansatte i fiskeindustrien stilles dårligere i deres arbejds- og ledighedssituation end pædagoger, tjenere, musikere og øvrige grupper, som uden egen skyld ikke kan skaffe sig beskæftigelse i hele arbejdsuger.

Svar (9/6 87):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Spørgsmålet om at indføre en ordning, hvorefter arbejdsgiver forpligtes til at dække de første 8 eventuelt 16 timers indtægtstab ved hjemsendelse, der skyldes vejrlig, råvare- eller materialemangel, er indgående behandlet i Bonnerupudvalgets betænkning. Formålet med udvalgets forslag var at påvirke virksomhedernes produktionsplanlægning således, at omfanget af hjemsendelser blev begrænset.

Forslagene indebærer forskellige administrative problemer ikke mindst af afgrænsningsmæssig karkater og griber efter nogle udvalgsmedlemmers mening ind i overenskomst- eller anden form for aftalemæssigt dækkede områder. Blandt andet derfor kunne udvalget ikke samles om et enkelt forslag.

Spm. nr. S 1234

Til *arbejdsministeren* (26/5 87) af:

Arne Jensen (S):

»Hvilke økonomiske konsekvenser vil det få for arbejdsgivere og det offentlige, hvis ansatte i fiskeindustrien opnår dispensation fra reglerne om supplerende dagpenge?«

Begrundelse

Ved reglernes gennemførelse fremførte regeringen hensynet til økonomien og arbejdsgivernes misbrug af hjemsendelsesreglerne. Siden da er der på en række områder indført undtagelsesbestemmelser bl.a. for musikere, plejepersonale og undervisere m.v. Hvad begrunder, at bl.a. fiskeindustrien og havnearbejdere fortsat er underlagt disse regler?

Det er helt urimeligt, at vejr og vind, kvoter, EF-bestemmelser, fiskeriministerens stoppolitik osv. skal være bestemmende for indtjeningen for de ansatte i fiskeindustrien. I mangel af foreliggende statistisk materiale ønskes ministerens skøn over de indirekte arbejdsgivertilskud.

Svar (9/6 87):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

På baggrund af oplysninger i Bonnerupudvalgets betænkning skønnes det, at en generel dispensation fra dimittendreglen for fiskeindustrien vil medføre en forøgelse af